

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio I. De his, quæ interdicuntur Religiosis exemptis in Concilio Tridentino, cum revocatione Privilegiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

4. num. 44. Layman. Cap. 3. de leg. num. 6. & alij sentientes, hoc dubium non tam ad jus, quam ad factum pertinere.

339. 22. Ex dictis in tota hac disputatione facile colligitur, quid dicendum sit de legibus revocantibus privilegia, quæ si directè, & principaliter disponant aliquid faciendum, vel non faciendum, ut fit communiter, & ad ejus observantiam, privilegia revocantur, omnia quæ assignata manent de legibus, intelligen-

da sunt de ipsis privilegijs, quia accessorium sequitur principale. Si verò detur casus, in quo directè, & principaliter ordinetur lex ad revocanda privilegia; in merè gratiosis, erit necessaria publicatio & notitia illius, non tamen acceptatio, unde sine hac manebit extinctum privilegium, & idem est de indulgentijs, quia ista nullo modo pendent, ut revocentur ab acceptatione, sed à voluntate revocantis, ut bene notat Suar. lib. 8. de leg. cap. 40. num. 7.

DISPUTATIO SEXTA.

De Revocationibus privilegiorum, quæ in Tridentino continentur, & de clausulis, quibus in eis utitur.

SECTIO I.

De his, quæ interdiciuntur Religiosis exemptis in Concilio Tridentino cum revocatione privilegiorum.

sacris, sine approbatione Ordinarij, & licentia suorum superiorum. Hic non apponitur revocatio privilegiorum, sed credo nullum inveniri privilegium in contrarium.

340. 1. CUM ex decreto Tridentini, sess. 25, cap. 22. de reg. constet obligari Religiosos ad observantiam eorum, quæ eis in ipso Concilio ordinantur, & præcipiuntur, revocando eorum privilegia in multis casibus, opus est, ut claram eorum notitiam ipsi habeant, ne cœcutescentes in foveam cadant, potiora ejus ante oculos ponere intendo, notando in quolibet casu revocationem, quam includit, addendo aliquas particulares notas, alias in propria loca remittendo.

341. 2. Primò, sess. 4. in decreto de usu, & editione novorum librorum sic ait: Non liceat fratribus imprimere libros de rebus

3. Secundò, sess. 5. de reform. cap. 1. præcipitur, ut in Conventibus Regularium lectio sacræ Scripturæ habeatur, ubi commodè fieri potest, accipe verba: *In Monasterijs quoque Monachorum ubi commodè fieri potest, etiam lectio sacræ Scripturæ habeatur. Qua in re si Abbates negligentes fuerint, Episcopi locorum, & in hoc, ut Sedis Apostolica delegati, eos ad id opportunè remedijs compellant. In Conventibus verò aliorum Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt, sacræ Scripturæ lectio habeatur. Quæ lectio à Capitulis Generalibus, vel Provincialibus assignetur dignioribus Magistris: In hoc neque derogatio, neque privilegium in contrarium invenitur.*

Advertant autem Lectores & Prædicatores, quæ præcipiuntur circa rectam interpretationem sacræ Scripturæ *sess. 4. in decreto de usu sacrorum librorum.*

343. 4. Tertiò, in eadem *sess. cap. 2.* loquendo de prædicatione, sic ait: *Regulares cujuscunque Ordinis, nisi à suis Superioribus de vita, & moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, prædicare non possint. Cum qua licentia personaliter se coram Episcopis presentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. In Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam habere teneantur, sine qua in ipsis Ecclesiis non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint.* Et nulla est revocatio privilegiorum, & *sess. 4. cap. 4. de reform.* præcipit, ut nullus sæcularis, sive Regularis, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, contradicente Episcopo prædicare præsumat. Tamen hic nulla invenitur revocatio privilegiorum. Sed de hoc dicemus agendo fortè de privilegiis Prædicatorum Regularium.

344. 5. In eadem *sess. 5. cap. 2. de reform.* sic ait Concilium: *Si verò (quod absit) Prædicator errores aut scandala disseminaverit in populum, etiam si in Monasterio sui, vel alterius Ordinis prædicet: Episcopus ei prædicationem interdicit. Quod si hæreses prædicaverit, contra eum secundum juris dispositionem, aut loci consuetudinem procedat, & si Prædicator ipse generali vel speciali privilegio exemptum se esse pretendat. Quo casu, Episcopus auctoritate Apostolicâ, & tanquam Sedis*

Apostolica Delegatus procedat. Hic, ut vides, privilegia omnia contraria revocantur. Sed de hoc agitur communiter ab authoribus de privilegiis particularibus Regularium disputantibus.

6. *Sess. 14. cap. 1. de reform. ordina.* 345. *tur: Quod nullus Superior Regularium, etiam vigore cujuscunque facultatis Religiosus alterius Ordinis, ad habitum admittat, nisi in Ordine, ad quem admittitur sub obedientia Superiorum, in claustris perpetuò vivat, & sic translatus, etiam si sit Canonicus Regularis, ad beneficia curata incapax existat.* Non derogantur privilegia, si fortè aliqua dantur, de quo multum dubito. Imò potius alia jura strictiora sunt de hac materia in *Const. Urbani VIII. de Apostatis & ejectis.* Insuper *ibidem cap. 2.* præcipitur: *Quod nullus Religiosus vigore cujuscunque facultatis possit ad laxiorem Ordinem transire. Nec detur similiter licentia cuiquam Regulari occultè ferendi habitum suæ Religionis.* Sed vide decretum *Urbani VIII. de Apostatis, & ejectis,* in nostro *compendio Ordinis judicialis.*

7. *Sess. 22. in decret.* de observantia, in Celebratione Missarum, præcipitur Episcopis, vel aliis Ordinariis, etiam Regularibus, ut in domibus privatis, atque omninò extra Ecclesiam ad divinum tantum cultum dedicata, v.g. Oratoria (ab eisdem Ordinariis assignanda, & visitanda) non celebrent, & abrogantur quæcunque privilegia in contrarium: sed de hoc agunt multi loquendo de privilegiis particularibus ad celebrandum, & *ibidem* præcipit Episcopis: *Ne cui vago & ignoto Sacerdoti, nec notoriè, & publicè criminoso permit-*

tant celebrare. Quod debent adverte-
tere Religiosi, ne sine titulis suorum Or-
dinum iter agant, & derogat privilegiis.

347. 8. Sess. 23. cap. 10. interdicitur Abba-
tibus, aut aliis quantumvis exemptis :
Intra fines alterius Diocesis, vel subditis
alterius (sed tantum suis Regularibus)
tonsuram, & Ordines minores conferre,
sed hinc loquitur de Abbatibus, qui ex-
ercent ministerium Ordinandi. Nam
ceteri Regulares, nec Ordines minores
possunt conferre suis subditis. Hic re-
vocantur privilegia.

148. 9. Ibidem cap. 12. præcipitur : Quod
nullus ad Subdiaconatum ante 22. ætatis
annum: nec ad Diaconatum ante 23. Nec
quis ad Presbyteratum ante 25. promo-
veatur, etiam si sint Regulares, ubi revo-
catur privilegium Benedicti VIII. con-
cedentis Benedictinis Vallisoleti posse
in ætate 22. annorum ad omnes Ordi-
nes sacros promoveri, ac eisdem mini-
strare, ut in Compendio Benedictinorū
Concess. 4. & ut neque isti, sine diligenti
Episcopi examine ordinentur, non ob-
stante quovis privilegio. Ubi revocatur
privilegium Eugenij IV. pro Benedicti-
nis S. Justinæ Bull. 11. & Sixti IV. Bull.
33. pro Prædicatoribus. An verò post
Tridentinum quodam hoc concessa sint
aliqua privilegia, pro Regularibus dice-
tur suo loco.

149. 10. Ibidem cap. 13. præcipitur, ut ne-
mo etiam Regularis duos sacros Ordi-
nes, intelligitur de Ordinibus majori-
bus, eodem die possit recipere. Et revo-
cantur quæcunque privilegia, & quod
nisi in Ordine recepto sint versa i per u-
num annum, ad altiore gradum non
ascendant, nisi aliud Episcopo videatur
ex rationabili causa. Revocantur privi-

legia, sed de hoc loco dicitur. Et nota,
quod licet sess. 23. cap. 8. omnes pro-
hibeantur ordinari extra tempora, sed
nō derogatur privilegiis in contrarium.

11. Ibidem cap. 15. præcipitur, quod
nullus, etiam Regularis audiat confes-
siones sæcularium, etiam Sacerdotum,
nisi sit approbatus ab Episcopo per exa-
men, si ei videbitur, vel aliàs idoneus
judicetur. Excipit habentes Parochiale
beneficium. Revocantur privilegia, &
consuetudines in contrarium. Sed nota,
quod de confessionibus Regularium,
inter se, nihil disponit Concilium hoc
loco.

12. Postea verò sess. 25. quæ est ul-
tima Concilii, tam in decretis de Re-
gularibus, quàm de reformatione mul-
ta statuit sancta Synodus pro Regulari-
bus privilegia quæcunque cassando.

13. Primò, Cap. 2. de Regular. statuit,
quod Religiosi particulares non possi-
deant bona immobilia, nec mobilia, ut
propria.

Secundò, Cap. 3. præcipit, ut in quo-
libet Monasterio non possit recipi ma-
ior numerus Religiosorum, quàm qui
possunt comòdè sustentari, vel ex red-
ditibus Conventus, vel ex consuetis e-
leemofynis, & concedit facultatem o-
mnibus Religionibus (Franciscanâ ex-
ceptâ) ut bona immobilia habere pos-
sint. Insuper, ut non fundentur de novo
Monasteria sine Episcopi licentia, peti-
ta, & obtenta. Ubi nota, quod hinc non
comprehenduntur translationes de uno
Conventu in alium, intra eandem civi-
tatem; benè tamen, si translatio fiat de
una civitate in aliam. Et licet aliqui af-
firmant, quod etiam in translatione in-
tra eandem civitatem, debeat servari di-
stan-

stantis Cannarum à Conventibus aliarum Religionum, juxta Bullam Clem. VIII. sed oppositum tenent multi apud Dian. part. 3. tract. 2. de dub. Regular. resol. 136. & tenet Lezana, verb. Monasterium, & alii multi, quos refert & sequitur Pasqualigus in *Constit. ad controvers. inter Episc. & Reg. ad Bullam Clem. VIII. de Conventuum nova fundatione, quest. 1. num. 404.*

352. 14. Nec sub dicto decreto, seu Bullis comprehenduntur hospitia, nisi aliàs sint talia, quòd nocere possint alicui Conventui alterius Religionis, ex diminutione elemosynarum. Constat ex *Reg. juris*, quòd appellatione Monasterii seu domus, non venit hospitium; unde Bald. l. ea que, in fine, C. quomodo, & quando jud. ait: Quòd si aliquod statutum puniret offendentem in domo, nõ comprehenderet offendentem in hospitio, sequitur Alciatus in l. subsignatum, n. 4. ff. de verb. sign. Alex. cons. 213. n. 5. volum. 2.

353. Neque obstat, quòd Monasterium dicitur Monachorum statio, secundum Panormitanum in *Cap. Monasteria, de vita, & honestate Clericorum*, quia debet intelligi de firma habitatione Monachorum, non autem de illa, que fit quasi per transitum, ut in hospitio, licet fiat cum detentione, ut tenet Ricc. in *praxi Neapol. Eccles. decis. 652.* Vide Suar. *disp. 23. de censur. sect. 5. num. 35.* Navarr. *Cap. 27. manual. num. 144.* Lezana verb. Monasterium, num. 6. Tamb. de jur. Abb. Tom. 3. *disp. 5. quest. 1. num. 10.* Bordon. in *cons. Reg. resolut. 41. qu. 2.* & alii multi, de quo fufius agunt Doctores loquentes de exempt Regular.

15. Tertio, eadem sess. cap. 5. de Regular. interdicat Coneilium egressum Monialium è claufura, & ingressum aliarum personarum ad eam. De quo suo loco disputatur.

Quarto, *ibidem cap. 6.* prescribit modum eligendi superiores Abbatissas, & alios officiales per vota secreta, itaut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, nec suppleantur vota absentium, sed de hoc alibi.

16. Denique in eodem cap. 6. precipitur, ne in posterum liceat Provincialibus, aut Abbatibus, Prioribus, aut aliis quibuscunque titularibus, ad effectum electionis faciendæ constituere voces, suffragia absentium supplementia, & concludit: Si verò contra hujus decreti dispositionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit, & is qui ad hunc effectum se in Provinciale, Abbatem, aut Priorem creati permiserit, deinceps ad omnia officia in Religione obtinenda inhabilis existat. Ubi nota, quòd verè absens, & legitime impeditus, potest mittere suo loco procuratorem ad effectum eligendi, juxta *Cap. Quapropter, de elect. & Cap. 46. de exempt.* neque hoc verat jus, sed intendit radicitus amovere depravatam quandam antiquam consuetudinem, quam habebant aliqui Superiores, & Præsidentes in Capitulis ad effectum faciendi electiones ad sui benplacitum, absentium vota supplendo, quòd certè in fraudem electionum, & in maximum detrimentum Religionis redundabat. Non tamen excluduntur ii, qui Titulares perpetuò sunt, habentes varios titulos suarum Ecclesiarum, à quarum possessione vi excluduntur, ut sunt Piores Angliæ,

Ungariæ, Jerosolymæ. Sic declaravit sacra Congregatio apud Sotell. ubi supra, & Barbolam. Secundò nota, quòd Concilium per hoc decretum nõ intendit tollere alios modos Canonice electionis, v.g. per acclamationem, vel compromissum, nec modum observatum à qualibet Religione confirmatum à Pontifice, sed præscribere formam servandam per scrutinium, ita Layman in *quæst. Canon. cap. ult. q. 231*. Mirand. Tom. 2. *manual. quæst. 23. art. 4.* & alii

356. 17. Quintò, in *cap. 7*. Constituitur modus servandus in electionibus Abbatissarum, seu Priorissarum, & quòd debent habere 40 annos ætatis, & 8. professionis, licet in casu necessitatis possint eligi 30. annorum. Item præcipitur, quòd Præsidentis pro electione claustra Monialium non ingrediatur; sed de hoc alibi.

Sexto, in *cap. 10*. præcipitur, quòd sacra Eucharistia in Conventu Monialium neque in Choro, neque in Sacristia, sive alio loco intra septa Monasterii servetur, sed tantum in publica Ecclesia, non obstante quovis privilegio.

357. 18. Septimò, in *cap. 11*. præcipit, quòd in Monasteriis habentibus curam animarum, præter eas personas, quæ sunt de eorum familia Regulares, & Sæculares, istam curam exercentes, subsint immediate, in pertinentibus ad istam curam, & Sacramentorum administrationem, jurisdictioni & visitationi Episcopi, in cujus Diœcesi sunt sita.

358. 19. Octavò, *ibidem cap. 12*. præcipitur, quòd censura, & interdicta Pape, & Ordinatorum, mandante Epi-

scopo, à Regularibus in eorum Ecclesiis, & publicentur, & servantur.

20. Nonò, *Cap. 13*. quòd teneantur Regulares exire ad publicas processiones consuetas, & ad eas, quæ fiunt pro bono pacis, vel pro victoria contra infideles, iis tantum exceptis, qui strictiori in clausura perpetuò vivunt, & exceptis etiam illis, qui à civitate per dimidium milliare, hoc est, sextam partem leucæ distant, ut declaravit sacra Congregatio Cardinalium tempore *Clement. VIII* teste Hieronymo Rodrig. in *Comp. & Pius V. in Bulla 7*. eximit Collegia Religiosorum non cantantium in Choro, nec ad mortuos accedentium, sed studiis vacantium.

21. Decimò, *ibidem Cap. 15*. præcipitur, quòd in quacunque Religione, tam virorum, quam mulierum, professio non fiat ante decimum sextum annum expletum; nec, qui in minori tempore, quam per annum post susceptionem habitus in probatione steterit, ad professionem admittatur, secus professio erit nulla, & nullã inducat obligationem.

22. Undecimò, *ibidem Cap. 16*. quòd nulla renuntiatio fiat sine licentia Episcopi, vel ejus Vicarii, intra duos menses proximos ante professionem, nec intelligatur effectum sortiri, nisi sequentia professione. Sed nota, quòd loquitur de renuntiationibus, non verò de testamentis; nam ista cum sint revocabilia, ex hac parte quolibet tempore, & sine tali licentia possunt fieri, si cætera requisita adsint. Quia testamentum non opponitur fini Concilii, qui est libertas Novitii, ut sine obstaculis possit religionem deserere, si id magis sibi conveniens videatur.

Sed

362. 23. Sed primò nota, quòd Concilium solum loquitur de Novitiis, post susceptionem habitus. Nam tunc solum comprehenduntur nomine Regularium, de quibus loquitur Concilium. Unde ante susceptionem habitus, quælibet renuntiationes, seu donationes sunt validæ sine dictis requisitis, etiam si fiant intuitu ingressus Religionis. Ita tenet Passarell. in *privileg. Minorum. c. 37.* Sanch. *lib. 7. in Decalogum, cap. 5. num. 4.* noster Lezan. *Tom. 1. ca. 24. nu. 38.* Et sic fuit declaratum à sacra Congregatione, ut ipsi referunt; idcirco opposita sententia Molin. *Tom. 1. disp. 139. & 149.* & *Tom. 3. disp. 604. num. 3.* & aliorum, nullam habet vim hodie. Et in eodem *Cap.* præcipitur, quòd ante professionem nihil recipiatur, excepto victu & vestitu, ne ex hac occasione Novitiis discedere nequeat, & hoc præcipitur sub pœna anathematis dantibus & recipientibus.

363. 24. Duodecimò, *ibidem* decernit, quòd finito tempore novitiatus Superiores novitios, quos habiles inveniunt, ad professionem admittant, aut è Monasterio eos ejeciant, quòd procedit in illis Novitiis, quos Superiores lapsò tempore novitiatus habiles invenerint, non in his omnibus, quos inhabiles invenerint, ut sunt illi, qui non bene adhuc didicerunt, quia quoad istos inhabiles Pius V. declaravit: *Superiores Regulares posse prolongare illorum professionem per alios sex menses*, quando adest spes probabilis, quòd efficiantur habiles. Ita Passarello Generali Minorum consulenti fuit responsum à sacra Congregatione Tridentini, die 18. Novembris 1569. ut testatur ipse in principio

suorum privilegiorum, ad *Canones Concilij, Canon. 52.* Sorbus in *Compend. verb. Novitij, §. 6.* Si autem inhabilitas ex infirmitate procedat, poterit etiam prorogari tempus, quamdiu durat spes recuperandæ sanitatis: & universaliter tempus ad emittendam professionem posse arbitrio Superioris prorogari, censuit sacra Congregatio Tridentini die 31. Martii 1597. teste Peirino *Tom. 1. privileg. const. 2. Sixt. IV. §. 111. num. 81. & 82.* & noster Lozana *Tom. 1. cap. 24. nu. 41.* & Suar. *Tom. 3. de Religione, lib. 5. cap. 19. num. 8.* explicans verba Concilii, ait, debere intelligi, nisi aliquid obstat; nam si aliqua justa & rationabilis causa occurrat differendi professionem, ut si in probatione non sufficienter satisfecerit Religiosis, vel aliquid obstarit ad rectam bonorum suorum dispositionem, licitè potest à Præfato professio differri, & ait esse multorum sententiam, Sanch. in *Summ. lib. 5. cap. 4. num. 2.* & *ibidem, num. 21.* addit, quòd hoc decretum Tridentini non loquatur de monialibus Novitiis, sed solum de viris, & sic professio communiter differtur in eis, donec dotem habeant, vel solvant.

25. *Ibidem cap. 17.* statuit, quòd puella, quæ habitum regularem suscipere voluerit, non minor duodecim annis sit, & non ante eum suscipiat. Ubi nota, quòd licet ante hoc tempus non possit admitti ad habitum Religionis per modum inceptionis novitiatus, quia in minori ætate nequeunt experiri rationabiliter difficultates Religiosis (& idem dic de viris ante pubertatem, scilicet ante decimum quartum annum) nihilominus possunt recipere habitum

per modum devotionis, seu educationis, ut experientia constat in multis Religionibus; dummodo puella habeat usum rationis. Verum est, quod si hoc fiat in vitis parentibus, poterunt ipsi compellere, ut puella dimittat habitum, & exeat, quia ante expletam pubertatem ad hoc extenditur potestas parentum, neque ad inceptionem novitiatus malitia supplet aetatem, neque est valida renuntiatio temporis, sive ex parte puellae, sive ex parte Religionis; sic Sanch. lib. 5. cap. 4. num. 22. & num. 24. Addit, quod licet verus novitiatus non possit incipere ante pubertatem, hoc est, ante duodecimum annum expletum in foeminis, & ante decimumquartum in viris; tamen si recipiantur ad habitum modo dicto dum habeant usum rationis, gaudebunt privilegio canonis concessio Novitiis, Cap. Religiosus, de sentent. excommun. & sic puellam percutiens erit excommunicatus; sed hoc mihi difficile videtur, nam solus habitus non facit Monachum, unde oppositum, dum jus in contrarium non ostenditur, iudico verum.

365. 26. *Ibidem* Cap. 17. statuitur, quod nulla Monialis professionem emittat antequam exploraverit Episcopus, vel eo absente, vel impedito, ejus Vicarius, ipsius voluntatem, an coacta, vel subducta sit, & an sciat quid agat; & ne professionis tempus Episcopus ignoret, teneatur Prior illa cum ante mensem certiore facere, alias quandiu Episcopo videbitur, ab officio suspensa sit. Sed hic Concilium non annullat professionem ex hoc defectu.

366. 17. *Ibidem* Cap. 18. decernitur, quod qui cogunt mulieres ad ingrediendum

Monasterium, vel ad suscipiendum habitum, vel emittendam professionem, & qui sanctarum Virginum, vel aliarum mulierum voluntatem, vel accipiendi, vel voti emittendi sine justa causa impederint, manent ipso facto excommunicati,

28. *Ibidem* Cap. 19. de Regularibus statuit, quod quicumque Regularis pretendit se per vim & metum ingressum Religionem, aut ante aetatem professum fuisse, aut quid simile, non auferatur, nisi intra quinquennium tantum a die professionis, & tunc non aliter, nisi causas, quas praetenderit, deduxerit coram suo Superiore, & Ordinario; quod si ante sponte habitum dimiserit, nullatenus ad allegandum quamcunque causam admittatur, & tanquam apostata puniatur. Hic nota, quod Urbanus VIII. in sua Constitutione incipiente: *Ad occurrendum*, &c. edita die 5. Januarii anno 1636. quam referunt ad literam Peirinus 3. part. cap. 12. const. 7. alias 17. Urbani VIII. Novarius in *lucerna regul. in fine*, & alii. Praecipit in favorem Religionum, ut Regularis infra quinquennium agens de nullitate suae professionis, ex qualibet causa (quia loquitur generaliter) teneatur exprimere causas coram sacra Congregatione Tridentini privative. Unde, nisi de speciali concessione Pontificis, nullus alius potest cognoscere, ut ex verbis ipsius patet, & sic sine controversia practitari debet, nisi alias extra Italiam contraria consuetudo vigeat, ut in Hispania viget.

29. In sess. 25. de reformat. cap. 11. vetantur locationes bonorum Ecclesiae anticipatis solutionibus in damnum Successorum, & licet non faciat men-

tionem de Regularibus, loquitur absolute, & indistincte, & apponitur hic revocatio privilegiorum, si forte dantur.

369. 30. *Ibidem* Cap. 13. statuitur de quarta funerali solvenda Cathedralibus, & Parochialibus Ecclesiis, quæ solita erat persolvi ante annos quadraginta. Sed de hoc suo loco disputant Authores.

370 31. Hæc sunt præcipua, quæ in relata *sess. 25.* præcipiuntur observari à Regularibus cum revocatione expressa quorumcunque privilegiorum. Alia quæ his possent addi, remitto ad propria loca, & ad disputationem de exemptione à jurisdictione Episcoporum, quæ possunt videri in Authoribus Rodriguez Tom. 1. *quest. 8.* Joan. de la Cruz, Bordonio, Donato, & aliis.

371. 32. Duo tamen hic notare oportet. *Primum*, quod in *sess. 25. cap. 22. in fine* præcipit Concilium omnia, & singula in superioribus decretis contenta observari in omnibus Cænobiiis, Monasteriis, Collegiis, & per illa verba: *In superioribus decretis contenta*, solum loquitur de decretis illius Sessionis, non verò de aliis aliarum Sessionum; alias, ut bene notat noster Lezana *infra*, non dixisset Concilium, in superioribus decretis, sed in superioribus Sessionibus, & sic ibi solum revocantur privilegia contraria decretis hujus Sessionis; ita Rodriguez Tom. 1. *quest. 8. art. 6.* Joann. de la Cruz lib. 2. *cap. 3. conclus. 1.* noster Lezana Tom. 2. *cap. 1. num. 58.* Basseus verb. *Privilegium, num. 7.* Suar. *de leg. lib. 8. cap. 18. num. 17.* Navarr. *in manual. cap. 27. num. 109.* Ar-

changelus Romanus verb. *Privilegium, in principio.* Portel. verb. *Privilegium, num. 31.* Antonius de Hinojosa Dominicanus in *direct. decis. regul. verb.* Confirmatio gratia, *S. Sed simul respondetur*, & alii multi, quidquid in contrarium sentiant Bordonius, & alii. Si enim omnia privilegia, quæ contrariantur quibusvis decretis totius Concilii, essent revocata, ad quid Concilium in aliquibus locis addit clausulas derogatorias, & in aliis non; Certe non ad aliud significandum, nisi quod cætera, quæ ibi expressè non revocantur, permaneant firma. Adducunt exemplum *ex sess. 23. cap. 8.* ubi prohibentur etiam Regulares ordinari extra tempora, quia tamen ibi Concilium non revocat privilegia Regularium, quæ ipsi habent in contrarium, remanent in sua vi, imo & roborata.

372. 33. *Secundo* est notandum, quod alia privilegia, quæ ante Tridentinum habebant Religiosi, tam ex Marimagno, quam ex aliis Concessionibus, & expressè non revocantur ab ipso Tridentino, quod non solum habent valorem antiquum, sed etiam habent firmitatem novæ confirmationis à Tridentino. Nam in *sess. 25.* quæ est ultima Concilii, *cap. 20. de Regularibus*, postquam de Regularibus egit, addit: *In cæteris omnibus prælatorum Ordinum (videlicet exemptorum) privilegia, & facultates, quæ ipsorum personas, loca, & jura concernunt, firma sint & illæsa.* Unde talia privilegia hodie dicuntur inserta in corpore juris novi: Tridentinum enim novum jus appellatur. Ita P. Donatus

Trab.

Tract. 11. quest. 14. num. 6. P. Brunus
 Cassaing. Tract. 1. cap. 2. proposit. 2. nu.
 4. ubi ut indubitatum hoc supponit,
 Portel, verb. Privilegiorum communi-
 catio, num. 27. & alii. Quæ doctrina
 valdè notanda est, ad cognoscendum
 qualis debeat esse revocatio, ut ista pri-
 vilegia comprehendat; requirit enim
 ipsam, quæ requiritur, ut alicui decreto
 Concilii derogetur. Vide infra disp. 7.
 sect. 2. à num. 16. usque ad finem sectio-
 nis.

373. 34. Sed objicies, quòd sacrum Con-
 cilium Tridentinum confirmatum fuit
 à Pio IV. per Bullam incipientem: *Bene-
 dictus Deus*. 7. Kalendas Februarii anno
 1563. & habetur in fine Concilii, &
 postea ipse Pontifex revocavit quæcun-
 que privilegia, etiam Maris magni, &
 sub quibusvis derogatoriis derogato-
 riis, quæ quomodolibet contrarian-
 tur cuilibet decreto, sive dispositioni,
 ex omnibus, quæ in toto Concilio con-
 tinentur. Expedita fuit hæc Bulla déro-
 gatoria tertio decimo Kalendas Martii
 anni 1565. & incipit: *In Principis Apo-
 stolorum Sede*, & habetur etiam in fine
 Tridentini: Ergo ex tunc omnia, &
 quæcunque privilegia, quæ in aliquo
 contrariantur Tridentino, manent re-
 vocata, ac proinde doctrina tradita nu-
 mero antecedenti, nullius est momenti.

374. 25. Respondetur, quòd dicta Bulla
 non plus extenditur, quàm ad id, ad
 quod extenduntur revocationes Con-
 cilii: Tum quia finis prædictæ Bullæ so-
 lum est observantia decretorum Con-
 cilii juxta illorum qualitatem: Tum,
 quia Constitutio, quæ fit ad roboran-
 dam aliam, debet intelligi secundum
 eam, & concludendam in terminis

ipsius, ita Rodriguez Tom. 1. quest. 23.
 art. 5. noster Thomas à Iesu de procu-
 rand. omn. salut. lib. 12. cap. 8. tit. sequi-
 tur collectio. vers. Illud tamen. Joan.
 de la Cruz lib. 2. cap. 3. dub. 6. noster
 Lezana Tom. 2. cap. 1. nu. 58. Suar. lib.
 8. cap. 18. circa finem. P. Hinojola in di-
 rect. verb. *Confirmatio gratia*.

SECTIO II.

De universali revocatione Indulgentia-
 rum facta pro omnibus Regula-
 ribus à Paulo V.

1. JURE poscit hunc locum discuf- 374
 sio universalis revocatio Indul-
 gentiarum omnium Regularium à Ro-
 mano Pontifice Paulo V. facta, & pu-
 blicata Romæ die 22. Maii ann. 1606.
 & quia includit pro præxi aliquas non
 leves difficultates scitu dignissimas in
 gratiam ipsorum Regularium, placuit
 in calce hujus disputationis, quæ circa
 revocationes versatur, eas breviter ex-
 planare, quod exactius fiet ipsam revo-
 catoriam priùs hîc ad literam inferen-
 do, quæ sic se habet.

2. PAULUS V. ad perpetuam rei me- 376
 moriam.

Romanus Pontifex in beati Petri Sede
 constitutus, cui inter alia cælestis indul-
 gentiarum thesauri dispensandi cura in-
 cumbit, sollicitè prospicere debet ac soler-
 ter, ut hujusmodi indulgentiarum dispen-
 satio & usus ad Dei gloriam, & anima-
 rum salutem præcipuè dirigatur. Et ne
 ex illarum multiplicitate confusio, aut
 inanis interpretatio exoriat,ur,

Proinde cum sel. rec. CLEMENS Papa
 VIII. prædecessor noster magna cum dili-
 gentia